

คำวินิจฉัยของ นายอุระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๑/๒๕๕๑

วันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ศาลจังหวัดนนทบุรี ขอให้ส่งความเห็นกรณีคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า นายยัง บรมทองชุ่ม กับพวก เป็นโจทก์ฟ้องผู้ร้องกับพวกต่อศาลจังหวัดนนทบุรี ขอให้จำเลยกับพวกโอนขายกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่โจทก์ ตามเนื้อที่ที่ดินที่โจทก์เช่าทำนาอยู่ในราคาไร่ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ตามราคาและผู้ร้องกับพวกซื้อมาจากเจ้าของกรรมสิทธิ์เดิม ศาลจังหวัดนนทบุรีพิพากษายกฟ้องเพราะเหตุฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาพิพากษากลับให้ยกคำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาใหม่ ตามคำพิพากษาฎีกาที่ ๒๔๕/๒๕๓๑ ศาลจังหวัดนนทบุรีได้พิจารณาพิพากษาใหม่ให้ผู้ร้องกับพวกโอนขายที่ดินให้แก่โจทก์ตามราคาที่ดินที่โจทก์ซื้อมาถ้าผู้ร้องกับพวกไม่ยอมให้ถือเอาคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาของผู้ร้องกับพวก ศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาพิพากษายืน ตามคำพิพากษาฎีกาที่ ๔๔๓๒/๒๕๓๖ ตามคำพิพากษาฎีกาทั้งสองฉบับ ดังกล่าว ผู้พิพากษาศาลฎีกาลงลายชื่อไม่ครบองค์คณะ ประธานศาลฎีกาได้บันทึกว่าผู้พิพากษาที่ไม่ได้ลงนามในคำพิพากษาศาลฎีกาได้ร่วมประชุมปรึกษาเป็นองค์คณะแต่ไม่ได้ลงนามไว้ในคำพิพากษาศาลฎีกา เพราะไปดำรงตำแหน่งอื่นบ้าง เกษียณอายุบ้าง โดยไม่ได้จัดแจ้งว่ามีความเห็นพร้อมด้วยคำพิพากษานั้น คำพิพากษาศาลฎีกาทั้งสองฉบับดังกล่าวจึงไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๕๑ วรรคสอง และในการวินิจฉัยคดี ศาลจังหวัดนนทบุรีได้นำพระราชบัญญัติควบคุมการเช่านา พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งถูกยกเลิกไปแล้วตามพระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๒๔ ก่อนวันที่โจทก์ฟ้องมาปรับใช้บังคับแก่คดีนั้นอันเป็นผลให้ผู้ร้องกับพวกแพ้คดี การที่ประธานศาลฎีกาไม่บันทึกจัดแจ้งว่าผู้พิพากษาที่มีได้ลงลายมือชื่อมีความเห็นพร้อมด้วยคำพิพากษาและการที่ศาลจังหวัดนนทบุรีปรับบทกฎหมายไม่ถูกต้องเป็นการไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๓ กรณีต้องด้วยมาตรา ๖ และมาตรา ๒๖๔ ผู้ร้องจึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดนนทบุรีขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

LIRT

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว กรณีมีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า การกระทำของศาลจังหวัดนนทบุรี และประธานศาลฎีกาขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่าที่ผู้ร้องร้องว่า ศาลจังหวัดนนทบุรีวินิจฉัยคดีและปรับบทกฎหมายไม่ถูกต้อง ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย และประธานศาลฎีกาไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องครบถ้วนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น เป็นการกล่าวอ้างว่า ศาลจังหวัดนนทบุรี และประธานศาลฎีกาปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มิใช่กล่าวอ้างว่า ศาลจังหวัดนนทบุรี และประธานศาลฎีกาใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญบังคับแก่คดีของผู้ร้อง กรณีไม่ต้องด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ ผู้ร้องจึงไม่อาจร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง ที่ผู้ร้องอ้างถึงบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๓๓ นั้น เห็นว่า ในบทมาตราดังกล่าว ได้บัญญัติเป็นหลักการว่าในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี ศาลทุกศาลต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ เป็นการรับรองถึงอำนาจของศาลในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี เป็นการทั่วไป มิใช่เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา ศาลรัฐธรรมนูญจึงให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

นายอุระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

